

H. Berko — O. Hudales:

NA FARMI

Ko zagleda Willsovo rano, suho reče:
»Daj mu ob ugodni priliki pošteno brco, potem sta bot. Pazi pa, da te stari ne vidi, če ne sfrčiš. Vedno pravi, da dobi kovbojev dovolj, toda takih psov ne. Stanejo celo premoženje.«

krepkeje stiska čeljusti. Bik zarjove in se poizkuša otresti psa. V tem trenutku šineta dva lasa na roge in vrat cepetajoče živali. Oba moža naenkrat potegneta.

Bik je bil ukročen. Brezčuten se pusti

Zaspano gleda buldog bika s krvavimi očmi. Biki nestrpno rjujejo.

Moža stopita nared.

Bos odpre z drogom drugo verigo.

Mogočna bikova glava se okrene. Bos zakriči:

»Dok, primi ga!«

Kratkovidni buldog se z mogočnim skokom požene v bika. Preden more bik kaj storiti v svojo obrambo, se mu pes nagriže v mehki, občutljivi nos in vedno

voditi na vrveh. Moža ga vlečeta iz hleva v koral, kjer odpre vrata zamorček, ki ga je bos že prej postavil tja. Nato zrahljata zanki in ju v ugodnem trenutku snameta. Nemoteno odideta na prosto, ker je bik še vedno v oblasti buldoga.

V koralovem plotu je štirikotna luknja, dovolj velika, da se more pes splaziti skozi njo. K tej luknji stopi bos in zavpije:

»Dok, semkaj!«

Čez nekaj časa pade pes nerodno na tla in se izmuzne skozi luknjo. V ograji pa divja bik v razbrzdani jezi, meče kvišku zemljo in se z glavo zaganja v plohe.

Na tak način sta Wills in bos spravila tudi drugega in tretjega bika. Toda pri četrtem imata smolo. Pes je že utrujen. Pri skoku pade biku na čelo. Z enim zamahom ga bik vrže ob steno, da nepremično obleži na tleh.

Pređen se moža utegneta umakniti, ju že bik naskoči. Sedaj imata kovboja priliko, da pokažeta, kaj znata. V velikem loku se poženeta biku na hrbet. Najprej bos, nato še Wills. Vrata so odprta. Divji od jeze se bik požene na prosto.

Pes ni več ogrožen. Če bi se možema poizkus ponesrečil, bi ga bik nabodel in pomandal. Farmar bi Willsa in bosa odpustil iz službe in bi jima od zaslužka odtegnil še odškodnino. Odsšla bi kot dolžnika, kajti pes je veljal nekaj sto angleških funtov.

Na prostem drvi bik k najbližjim plankam, da bi se ob njih iznebil neljubega bremena in ga nato pomandal. Wills izrabí ugoden trenutek in odskoči. Zateče se za neki voz. V naglici pripravi laso in ga vrže biku na roge. Bos se ne more več vzdržati. Bik se okrene in bos mu pade naravnost pred noge. Že povesi bik glavo, ko ga Wills potegne, da mu žile skoraj pokajo. Posreči se mu, da žival za trenutek zadrži. Tedaj pa ga zagleda bik in ga naskoči. K sreči je bos zopet na nogah. Bika potegne za rep. Žival se za hip obotavlja.

Moža se morata bliskoma izoeibati napadom besnečega bika. Na dvorišču stoí različno orodje. Nekateri kos se pod bikovimi nogami pokajoč zdrobi.

Moža sta hipno dobila neričakovano pomoč. Dok se je predramil iz omedlevice. Bliskovito se zažene biku v gobec. Kar buldog enkrat zagrabi, ne iznusti izlepa, ker ga po uerizu prime krč v čeljustih. Sedaj se prizor izpremeni. Odslej je bik v stiski. Pes ne iznusti. Bik prične sopihati in stokati. Vedno bolj suče buldog debeli vrat in bik mu mora slediti z glavo.

Moža opazujeta borbo žival iz varne daljave.

»Vrzi ga, Dok!« vpije bos v največji razburjenosti. »Vrzi ga!«

Končno izrubi bik ravnotežje in vade na tla. Kovboja hitita k njemu. Bik se misli vzravhati. Ona dva pa ga izpodbijeta pri nogah. Ostalo preskrbi pes.

Glasni klici oznanijo pomoč. Vrnili so

se ostali kovboji. V kratkih minutah je bik z nekaterimi lasi tako povezan, da se ne more več ganiti. Upehan leži na tleh in lovi sapo. Psa so odpoklicali. Štirideset krepkih rok potegne bika do koral. Vrata se odpro. Ostale bika kaže neje z glasnimi udarci lasov. Z zvezanega bika odvijejo lase drugega za drugim.

Slednjič je težavno delo opravljeno. Wills si končno lahko lahko v čisti vodi ohladi oguljene boke in roke. Srajco ima popolnoma raztrgano. Hlače kažejo široke razpore. Vse telo ima obtolčeno. Kosilo mu ne diši, ker misli na škodo današnjega dne. Oguljeno telo mu ne dela toliko skrbi ko obleka. Ves mesec bo moral delati, da dobi denar za novo obleko.

Popoldan sme Wills opraviti — za oddih — najlažje delo, kar ga je sploh na farmi. Wills gre po pošto. Bos mu dobrodušno odkaže ta posel. Šest ur mora z odrgnjenim telesom sedeti v sedlu. Na povratku nosi težko torbo. Torbin jermen mu obdrgne rano, ki mu jo je z ugrizom zadal Dok.

Ves zbit se vrne Wills na večer z ježe. Sedaj lahko misli na to, kako se bo spravil v red. V lopi se preobleče. Raztrgano srajco dobi zamorska kuharica, da jo zakrpa. Eden izmed tovarišev mu da na rano obliž. Nato se Wills na smrt utrujen vleče na travo. Rad bi pokadil nipo tobaka, ki jo je že zjutraj pričel kaditi. Ni še dvakrat potegnil, ko jo je zopet moral ugasniti. Klicali so ga k farmarju.

Farmar ga nahruli:

»Kaj mislite, lopovi, da kradem svoj denar? Niti malovrednega bika ne morete spraviti v koral, pa se drznete imenovati kovboje! Gorje ti, če se je psu kaj pripetilo! Bolje bi bilo, če bi si kupil dva ducata buldogov in vas nagnal. Iena sodrga! Jahaj takoj na staro farmo in privedi starega ovčarja. Ta se soočna na živali. Psa mora takoj pregledati in mu kaj zapisati. Uboga žival se niti ganiti ne more!«

V onemogli jezi je na smrt utrujeni Wills zopet skočil v sedlo. Med dveurno ježo je imel dovolj časa premisljati kako je to čudno, da je za psa zdravnik, dočim je zanj ježa edino zdravilo.

Prišedši na staro farmo se niti odpočil ni. Starega ovčarja vzame pred se na konja, jaha takoj zvezaj in je v dveh urah zopet na farmi.

Pozne pomoči sme končno iti spat.

Spati sme do petih. Nato mora z drugimi vred vstati. Dodelijo ga jezdecem, ki gredo več milj daleč gledat, koliko mladih telet je že.

2. Čreda na potovanju.

Z nastopom jeseni je vsa farma preobljudena z raznimi rokodelci in jezdeci. Bliža se čas potovanja čred, ko roma na tisoče govedi v več tednov trajajočih pohodih na kolodvor, kjer slednjič nastopi dolgo vožnjo v vele mestne klavnice. Mala postaja Westernfarm, ki se lahko doseže v nekaj urah ježe, ne pride iz raznih vzrokov v poštev za nalaganje tako velike množine govedi. Pripravljanje večjih tovornih vlakov na oddaljeno postajo stane mnogo denarja. Več tednov trajajoči pohod na najbližjo večjo postajo je veliko cenejši — saj velja samo malenkostno dnino za nekaj kovbojev.

Goniti te velikanske črede, to je najprirodnejše opravilo kovbojev. Delo, ki ga morajo izvršiti pa ni ravno najlažje, ker goveda na potovanju niso več one mirne živali s pašnikov.

Willsa pokličejo k farmerju.

»Vodil boš izbrane živali k železnici, jih naložil in prišel po najkrajši poti nazaj. To je lahko delo, ker imaš same krave in dveletne telice. Torej lahko hitro potuješ. Vrneš se lahko v šestih tednih. Vagoni so naročeni.«

Farmer naredi slavnosten odmor, posegne iz žepa kup lepo povezanih bankovcev in nadaljuje:

»Tu je denar za tovornino. Ljudi si lahko sam izbereš.«

S temi kratkimi besedami je bila Willsu zaupana čreda desetih tisočev govedi, ki jo je s štirimi drugimi jezdecimi moral gnati preko step in pustinj, čez reke in potoke. Pest tisočdolarskih novcev mu je bilo izročeni brez pohtnice.

Brez skrbi mu farmer izroči to vsoto. Nikdar se še ni zgodilo, da bi se kovboj dotaknil samo enega centa od zaupane mu vsote.

Priprave so kmalu gotove. Sedlarji, ki v tem času potujejo od farne do farne, so popravili sedla in jermenje. Wills zavije najboljšo srajco in jo spravi v torbo na sedlu. Preskrbi se z najvažnejšo hrano, s posušenim mesom, z nekaterimi škatlami posušene in konservirane zelenjave, kavo in nekaterimi čutarami vode. Opremo si izpopolni z novim bičem, ki je v rokah pre-

rijskega jezdeca strahovito orožje. Njegov držaj je samo pol metra dolg, sam bič pa pet metrov. Pokanje tega biča gre skozi ušesa. En sam udarec z njim preseka vratne mišice najmočnejšega bika kakor nož.

Wills si je izbral štiri tovariše, katerih spretnost mu je znana. V družbi nekaterih drugih kovbojev izženejo iz hlevov desettisoč izbranih govedi. Razposajena živina se v kratkem času razprši v skoraj deset kilometrov dolgo vrsto. Postave jezdecov se popolnoma izgube v množici živalskih rogov in teles. Wills jaha dober kilometer pred čredo, da bi našel pravo pot. Če čreda najde enkrat smer in hodi v strnjeni skupini, je ni težko gnati dalje. Toda živina mora najprej vedeti, kod bo šla.

Po preteku nekaj ur so prekoračili mejo farne. Wills se dvigne v sedlu in začuje se zvoneč žvižg. Istočasno zavihiti klobuk krog glave. Tovariši vedo, da je našel pravo pot in da morajo čimbolj zožiti raztegnjeno vrsto ogromne črede. Kovboji, ki so pomagali izgnati čredo in ki jo še spremljajo, ponove znak.

Prične se prvi manever. Če se posreči, potem se potovanje naglo nadaljuje. Če se pa ponesreči, zbeže preplašene živali v divjem begu nazaj na farmo. Ves trud bi bil zaman, kajti počakati je treba, da se živina pomiri. To traja vedno nekoliko dni, preden jo zopet lahko zberejo.

Z zvonečimi klici, vihtenjem lasov in treskajočim pokanjem bičev se jezdec v galopu poženje na obe krili črede in gonijo prestrašene živali proti sredini. Ena ali druga žival poizkuša bežati. Takoj ima nekaj stotin drugih za seboj. Če se tak beg posreči, se vrsta raztrga in živali se razbeže na vse strani. Tleskajoč padajo udarci na telesa govedi, ki se umikajo udarcem in tako zopet preidejo v pravo smer. Beg je preprečen. Nekaj ur preteče, Kovbojem se posreči toliko strniti živali, da skoraj bok ob boku pketajo dalje.

(Dalje prihodnjic)

Manica:**Dve ciganki**

I.

Trgovec s radjem stoji na vozu pred svojo hišo in izlaga lepa rdeča jabolka. Mimo pride ciganček, postoji in se poželjivo ozira na voz. Trgovec se hoče z njim pošaliti:

»Hej, ciganče, odkrito mi povej, kaj zdajle želiš?«

»Prav ničesar ne želim,« zanika ciganček, »ampak samo nekaj mislim.«

»In kaj misliš?«

»Mislim namreč, da bi bilo bolj prav, če bi stal na vozu jaz, vi pa bi bili tu namesto mene.«

»Pa zakaj?«

»Zato da bi vam mogel podariti pet jabolk.«

Trgovec se namuza. Všeč mu je cigančkov zviti odgovor. Pomigne mu in

mu podari kar deset jabolk z glasno željo:

»Najej se jih v božjem imenu!«

II.

Cigan zaide v veselo družbo, kjer mu dajo jesti in piti na pretek. Kmalu postane židane volje in beseda mu teče kakor po maslu. Pripoveduje, kod je že hodil in kaj vse je doživel. Bil je v Ameriki, v Angliji, Franciji, v Nemčiji, Italiji itd.

»Oho,« mu seže v besedo eden izmed družbe, »potem znaš pa več jezikov?!«

»Seveda, seveda,« se hvali cigan. »Znam nemško, italijansko, francosko, angleško in še kaj!«

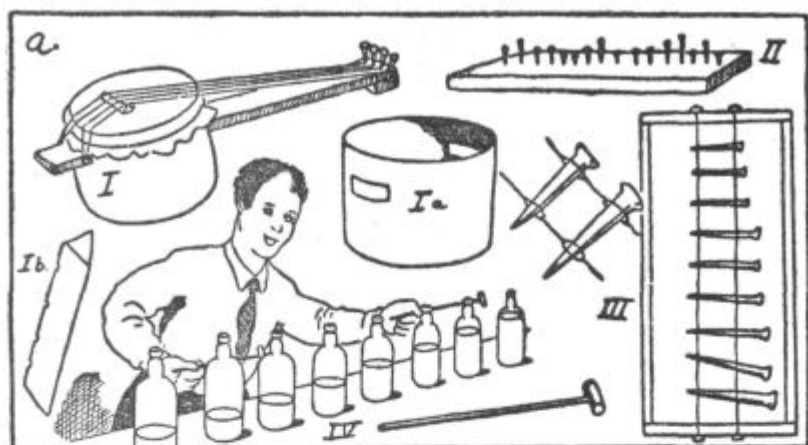
»Pa kateri jezik ti najbolj ugaja?« hoče vedeti spet eden navzočih.

»Meni — meni...« počasi razmišlja cigan, »meni najbolj ugaja — prekajen goveji jezik!«

Ali si nadarjen za glasbo

Danes vam hočemo pokazati, kako si z malenkostnimi sredstvi napravite najrazličnejša godala. Risba v gornjem levem kotu (podoba I) vam predstavlja nekake gosli. Izdelate si jih iz okrogle pločevinaste škatle, ki ima na obeh nasprotnih straneh pravokotne izreze (podoba Ia). Skozi te izreze potisnete primerno oblikovan kos lesa, preko odprtega dela škatle pa napnete kos močnega pergamentnega papirja. Ob krajeh ga privežete, kot n. pr. pri kozarcih za vkuhanje. Dobro je, da ga prej nekoliko ovlažite. Na sredo tako napetega papirja prilepите majhen trikoten klinček, ki ima ob enem koncu štiri zareze (podoba Ib). Končno pritrdite in navijte še strune. Kako, si oglejte na sliki. Za strune uporabite različno debele niti sukanca.

II. podoba kaže zelo preprosto godalo. Za to ne potrebujete drugega, kakor majhno deščico in nekaj bucik, ki jih zabijete vanjo, tako da tvorijo ravno vrsto. Izberite si kak lažji napev in zatakните v deščico za vsak ton po eno buciko. Čim globlje zabijete buciko, tem višji bo njen glas. Tone proizvajate n. pr. s pletilno iglo, tako da potegnete z njo preko vseh bucikinih glavice po vrsti od enega do drugega konca.

III podoba predočuje marimbo. Več žebļev zvežete med seboj, kot to vidite na sliki levo poleg glavne podobe. Zebļje je treba uglasti po tonovski lestvici, kar dosežete, če izberete žebļje različne dolžine, odnosno različne debeline. Ako bi se vam že s tem izborom uglastev ne posrečila, jih lahko tudi nekoliko opilite. Niti z vdetimi žebļji pritrdite na lesen okvir. Seveda morajo biti kar najbolj napete. Na instrument igrate tako, da udarjate po žebļjih s kladivcem, ki ima ročaj napravljen iz zelo lahkega, glavico pa iz zelo trdega in težkega lesa. Lepe in čiste tone je mogoče dobiti samo s takim kladivcem.

Isto kladivce lahko uporabite tudi pri orglah, sestavljenih iz steklenic. Uglasujeete pa tu z vodo, ki jo nalijete v steklenice različno visoko (podoba IV.). Za globlje tone je potrebno manj vode v steklenicah, za višje tone pa morajo biti steklenice skoraj popolnoma polne. Na teh preprostih orglah je mogoče igrati tako rekoč vse melodije, kajti vrsto steklenic lahko vsak čas izpopolnite. Svetujemo vam, da obesite steklenice na lesen okvir. Ko ste si pridobili nekoliko spretnosti v igranju, preidite k dvoglasnim melodijam, ki jih proizvajate z dvema kladivcema.

Dedek Miha

Lepo darilo za mlade prijatelje in dobre šolarje

Pri mnogih kulturnih narodih je običaj, da si poklanjajo prijatelji in znanci ob veselih in pomembnih dnevih darila. Najprimernejša darila so lepe knjige. Darila, predvsem krasne povestne knjige in pestre slikanice, poklanjajo starši, botri, prijatelji in drugi dobrotniki pridnim šolarjem tudi ob koncu šolskega leta. Tak običaj vlada pri mnogih narodih, tudi pri nas v Jugoslaviji, zlasti pri bratih Srbih, je že udomačen.

Kdor se je vse leto pridno pehal v šoli, kdor je posvečal vso pažnjo, da je izdeloval naloge zadovoljivo in je prinesel ob koncu šolskega leta domov tako spričevalo, ki je razveselilo starše, tetke, strice in vse ostalo, je vreden, da mu privoščimo majhen spominček na končano šolsko leto in v bodrilo za nadaljnja leta!

Mladinska matica v Ljubljani hoče z letošnjim letom vpeljati pri nas pohvalen običaj za obdaritev pridnih učencev in dijakov in je izdala v ta namen slikanico Marte in Radovana Klopčiča, dveh pedagogov iz Maribora. Knjiga nosi naslov »Dedek Miha«. Besedilo pa je preuredila ljubljanska profesorica Anica Černejeva.

Slikanica je velikega formata na lepem papirju in je vsa storija izdelana v večbarvnih prizorih. Na prvi strani ugledamo šegavega dedka Miho, ki je prejel pismo, s katerim se napovedujeta na obisk vnuček Mitja in njegova sestra Majda. Presrečen zaradi napovedanega obiska začne dedek Miha pripravljati razne igrače. Pred našimi očmi seka, žaga, obla, struži in vrta. In kaj vse nastaja iz kretenj vrliga starega možička! Naj naštejemo le nekaj

imenitnosti: piščalke, sloni, hišice, račke, konjički piščančki, mlinčki aeroplani, avtomobili, vlaki, kolodvori in se sto drugih drobnih in prečudnih stvari.

Ko dospeta Majda in njen bratec na obisk, je srečni dedek ves iz sebe. Najprej povabi oba mlada gosta na topel in sladek prigrizek, potem pa se spravijo vsi trije k igračam. Tedaj se tudi stari sivolasj dedek pomladi in uganja z vnučkom in vnučko vse tiste norčije kakor bi jih napravil vsak izmed naših malih čitateljev, če bi dobil tolikšno kopico daril. Imenitno!

Knjiga je pravkar dotiskana in vemo, da je bodo veseli vsi, ki jo bodo prejeli v spomin na preteklo šolsko leto na obile težave, ki jih je prinesla šola, pa tudi kot darilo za zmago, ki je zapisana v šolskih spričevalih.

»Dedek Miha«, ki obsega preko 40 celostranskih podob, velja le 35 dinarjev in ga dobimo tudi v knjigarni Tiskovne založbe v Ljubljani, Šelenburškova ulica.

Pričujoča knjiga je med najcenejšimi slovenskimi slikanicami. Gotovo pa je, da je tudi ena najboljših. Pri prijatelju Radovanu Klopčiču in njegovi gospej iskrenočestita min vem, da jima bo vsa naša mlada slovenska družina hvaležna za prekrasni poklon. Prav tako seveda tudi Anici Černejevi za njene verzice in seveda tudi založnici Mladinski matici, ki je delo založila in lepo opremila. Marsikateri vnetj fantič bo našel v knjigi mnogo pobud, kaj si lahko izdelata v počitnicah tudi sam, če ga bo kdaj trl dolgčas, pa ga bodo roke srbele za ročna dela.

Jože Zupančič

Kaj je to?

»Oj, striček! Kje ste hodili, s kom ste kramljali, kaj ste nam lepega v košek nabrali?«

»Glej jih, glej, navihance male, kako jim teče beseda! Koč sem hodil — no, bil sem tam, kjer me zdaj ni več. Kramljaj sem z marsikom, nabral pa zvrhan koš. Pa samo zvito in zavito blago, ki

vam bo delalo še preglavice, ko boste odvijali. Ampak zdajle ne dam nič, sem preveč utrujen!«

In zavil je stric s košem proti svoji kočici, otroci pa za njim:

»Striček, le pojdite počivat, le! Toda kakšno malenkost nam pa mimogrede že lahko vržete iz koša. Vsaj eno uganko! Čisto kratko! Dajte, dajte!«

Slabo bi poznali našega strica, če bi menili, da bo napram tem združenim prošnjam ostal trd. Kako neki! Malo je postal, malo se odhrkal in že se je udal s tistim svojim običajnim: »Na, pa naj bo!«

Otroci pa seveda v poskok in okrog njega kakor živ venec.

»Uganko ste hoteli,« kima striček, »zdaj se pripravite! Čujte! Kaj je to, ki ima spredaj in zadaj rep?«

Med otroci je začelo tiho ugibanje. Kmalu pa so začeli glasno ugotavljati, da živali, ki bi imela dva repa, sploh ni.

»Saj ni treba, da bi bila ravno žival,« se smehlja striček.

»Potem nam pa rajši kar povejte, striček! Prosimo!«

»Haha, saj sem vedel, da ne bo nič z vami. Tista prečudna stvar, ki ima spredaj in zadaj rep, je — zvezda repatica!«

»Res?« — »Zvezda repatica?« — »A tako!« — »Že mogoče!«

»Toda,« ugovarja kodrolasi Dorek, »tale vaša uganka, striček, pa ni najboljša. Že večkrat sem videl slikano zvezdo repatico, ali vedno je imela samo en rep in sicer zadaj.«

»Motiš se, Dorek. Ta zvezda ima rep tudi spredaj!«

»Kako neki? Pa povejte stric!«

»Bom, otroci, kar k meni!«

Stric potegne nato iz koša kos papirja, vzame iz žepa svinčnik in zapiše pred zvedavimi glavnicami z velikimi črkami na papir: **Repatica** in pravi:

»Da ima zvezda repatica en rep in sicer zadaj, to veste. Zdaj pa dobro pogledajte tu napisano besedo Rep-atica. Torej ima ta zvezda vendar tudi spredaj rep, namreč v besedi.«

»He-he-he,« se zakrohočejo otroci vsi vprek.

Jutrovčki pišejo

Dragi stric Matic! Moja prva pot v nedeljo zjutraj je po »Mlado Jutro«. Tudi jaz bi rada stopila v Tvoj kotiček. Sem učenka IV. razreda ljudske šole v Mariboru in Sokoljca. Zelo se že veselim prvega nastopa, ki bo 4. junija. Vabim Te prav prisrčno, da ga prideš pogledat. Prav prisrčno Te pozdravlja s sokolskim pozdravom Zdravo Tvoja
Libuša Kovač

Odgovor. Draga Libuša! Moje iskrene čestitke k prvemu sokolskemu nastopu. Le bodi pogumna in vztrajna Sokoljca vse življenje Zdrav duh v zdravem telesu! Pošlji mi ob priliki križanko ali uganko. Piši pa le na eno stran lista, kakor je to običaj za dopise. Krepak sokolski zdravo! Stric Matic.

Dragi stric Matic! Prvič se oglašam v »Mladem Jutru«. In ti moram povedati, da tudi jaz rada čitam »Mlado Jutro« ter ga vsako nedeljo željno priškušujem. Najbolj pa me je razveselila tvoja najnovejša slika, ki sem jo zagledala. Sem se hudo prestrašila. Lepo te pozdravlja

Marica Bizjak, uč. IV. razr. Zagon Italija

Dragi stric Matic! Danes se prvič oglašam. Bal sem se namreč Tvojega požrešnega koša. Povem Ti pa, ako bo to moje pismo požrl Tvoj nesrečni koš Ti ne bom nikoli več pisal. Ker me še ne poznaš se Ti predstavim. Doma sem pri Sv. Duhu blizu Škofje Loke. Obiskujem osnovno šolo. Imam mnogo prijateljev. Zelo se že veselim počitnic, ker hodimo po nastopih. Sem namreč zelo vnet Sokol. Letos bomo nastopili na Bledu. Le pridji pogledat, pa boš videl, kako vneti telovadci smo. Zdravo! Prav prisrčno Te pozdravlja

Ivanček Porenta, učenec osn. šole v Skofji Loki

Moja mati. Moja mati je moj največji zaklad. Zmerom dela zame, nikoli si ne privoščji počitka. Srčno želim, da bi mi ljubi Bog še dolgo ohranil dobro mamo. Zmerom jo bom ljubila in zmerom ji bom hvaležna za vso skrb, ki jo posveča meni.

Stanovnik Marija, uč. I. razr. II. drž. real. gimn. v Ljubljani

Materi

Nekoč hudo sem bil bolan
in Tvoj obraz sem mogel le spoznati,
a čutil sem, kaj si mi, mati,
ko bdela si pri meni noč in dan.
Ah, mati, kdaj bom vreden Tvoj
plačnik?

Za Tebe sin pač more le moliti,
za dneve lepše, boljše se učiti,
ah, mati, pa še vedno bom dolžnik!

Kos Vladko, dijak klas. gimn. v Mariboru.

Sosedova Breda

Sosedova Breda je sladkosneda,
in samo okrog poseda.

Skozi okno vedno gleda
sosedova Breda.

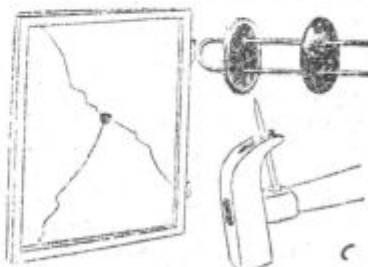
Novo obleko je dobila,
se mogočno košatila,
vse prijateljice prekosila
z bahavostjo je sladkosneda.

Mama se za njo boji
in jo vedno kara.

«Breda, Breda, kaj le bo,
ko boš stara!»

Branko Staglar, uč. III. razr. I. real. gimn. v Ljubljani.

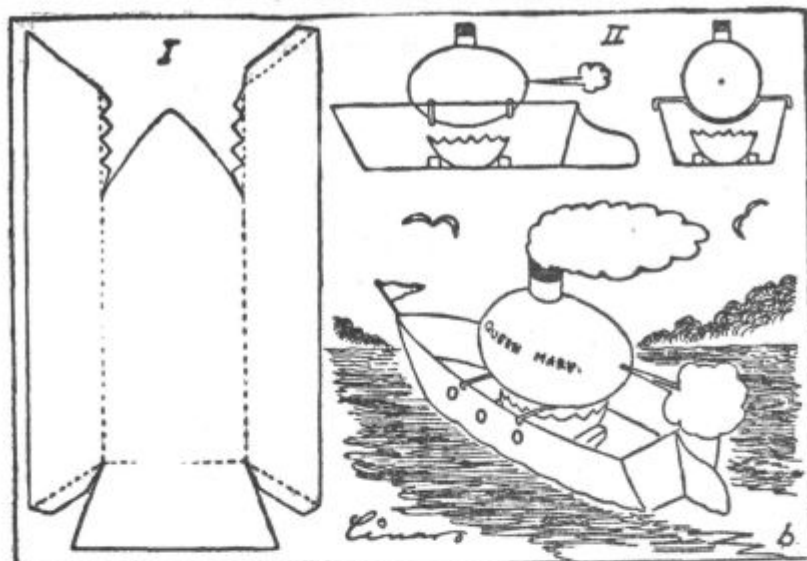
Dober svet

Če ste imeli mosto, da te razbili šipo, si lahko dostikrat pomagata na ta način: Na vsako stran ubite šipe pritiskate po en večji gumb, skozi šipo in gumba pa vtaknete tanko žico, ki jo na enem koncu navijete. Zdrobljeni deli šipe potem ne morejo razpasti, ker jih drže skupaj žica in gumba.

Če hočete zabiti žebelj na nekem mestu, kjer ga ne morete držati s prsti, postopajte tako kot je pokazano na sliki. V izrez kladiva zakvačen žebelj potiskajte v les, dokler dobro ne prime. Nato ga zabijte na običajen način.

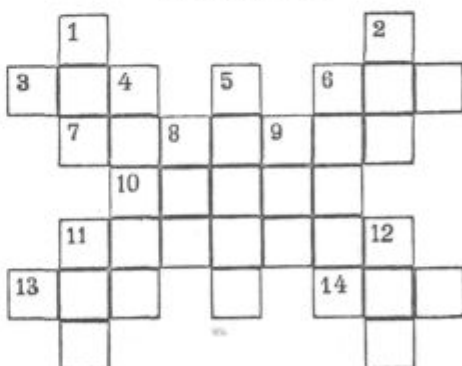
Parnik s turbino

Napravite si parnik kot ga kaže slika. Z njim boste imeli mnogo veselja in zabave. Ogradnje za parnik izrežite iz kosa tanjše lepenke. Velikost je lahko poljubna, vendar bo dolžina 20 cm še najbolj primerna. Načrt na levi prerežite v potrebnem razmerju. Obliko izrežite po izvlečenih črtah, pikčaste črte pa samo napol zarezite. Ko ste model zlepli, ojačajte stikajoče se robove še s papirnatiimi trakovi, nakar ga odložite za nekaj časa, da se pošteno presuši. Trup pobarvajte in končno prevlecite s trpeznim lakom, da postane nepremočljiv. Medtem ko se lak suši, izdelajte raketno turbino. V to svrhu izpihajte kurje jajce. Če je sveže, ga lahko tudi izpijete. Lupino smete prevrtati le na enem koncu, a luknjica naj ne bo prevelika. Izpihano lupino dobro izplaknite. Poleg te lupine potrebujete še polovico druge lupine, ki jo pritrđite na sredo parnikovega dna. (Glej II. podobo, ki kaže parnik v prerezu). Izpihano jajce položite nad polovično lupino in sicer na rešetko, napravljeno iz dveh tankih žic in pritrđeno na nasprotna robova parnika. Zgoraj na jajce prilepite papirnat dimnik, nakar lahko pričnete s plavalnimi poskusi. Jajce napolnite malo manj kot do polovice z vodo. Košček vate pomočite v gorilni špirit in ga položite v polovično lupino pod parni kotel. Staklenico s špiritom dobro zamašite in jo postavite nazaj, kjer ste jo dobili, da ne pride do kake eksplozije. Parnik položite na vodno gladino

in zažgite vato. Ne bo vam treba dolgo čakati, pa bo voda v votlem jajcu zavrela, skozi luknjico bo začela sikati para v takem pramenu, parnik pa bo začel drseti po vodi.

Križanka

Vodoravno: 3. nedoločena količina; 6. poljska cvetica; 7. priimek dveh slovenskih pisateljev (*1831., + 1887.; *1886.); 10. žival — po razredu, ki vanj spada; 11. gozdna cvetica; 13. prenašalec zaupnik sporočil; 14. nebesna stran.

Navpično: 1. obdelan kos lesa; 2. dvoživka; 4. kraj pogubljenih; 5. žareč utrinek; 6. zaščitno barvilo; 8. ograjen nasad; 9. zvok določene višine; 11. bodičar; 12. planina v Posavju.

Rešitev kvadrata

o, no, noj, konj, Janko, košnja, krošnja, krošnjar.